

gel er praktiseret af det radikale Ministerium ogsaa med Hensyn til Kassebeholdningen, thi ogsaa under Kassebeholdningen møder os de fatale russiske Papirer. Der findes nemlig en Post 4 pCt. russiske Jernbaneobligationer, som staar opført den 31. Marts 1919, altsaa i et af den radikale Regering aflagt Statsregnskab, med Paalydende i Mark 309 600 og til en Kursværdi af 110 682 Kr., skønt de ikke havde Spor af Kursværdi den Gang, var ganske usælgelige, og endskønt den sidste Notering havde været i December 1917. Det er altsaa ganske det samme Forhold som med Reservefondens Papirer. Det ærede Medlem kunde altsaa spare sig sine højt svungne Ord om, at det er et Tilfælde, som ikke kan finde noget som helst Præcedens. Jo, alt, hvad her er gjort, finder i Princippet sine Præcedentia i, hvad der er foregaaet tidligere.

Det ærede Medlem nævnte saa en hel Del Ting, som han ikke vilde angribe mig for — men det var dog vistnok Meningen at angribe mig alligevel —, f. Eks. at Kassebeholdningen havde faaet en saadan sammensuriumsagtig Karakter, medens den naturligvis kun burde sammensættes af rene og skære likvide Værdier. Det ærede Medlem sagde: Jeg gad vidst, hvad den højtærede Minister vilde have sagt, hvis han paa det Regnskab, han overtog fra sin Forgænger, havde fundet et Tal for Kassebeholdningen af 352 Millioner, men derefter havde set, at de ingen Værdi havde. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg overtog en Kassebeholdning efter min højtærede Forgænger, i hvilken de nævnte russiske Obligationer fandtes, og i hvilken der fandtes en Varekonto paa ca. 40 600 000 Kr. af højest tvivlsom Værdi, i hvilken der fandtes Skatterestancer, Mellemregninger med Kommuner o. s. v., alt sammen ikke-likvide Poster og for det meste Poster, paa hvilke der endogsaa kunde forventes et større eller mindre Tab.

Det ærede Medlem sagde saa, at de 40 Millioner burde rettelig opføres som en Forøgelse af Statsgælden og ikke som en Formindskelse af Kassebeholdningen. Atter her er jeg i fuldkommen Overensstemmelse med den traditionelle Fremgangsmaade, der blev fulgt ogsaa under den radikale Regering. Der kan anføres meget for den Fremgangsmaade, det ærede Medlem nævnte, og det er muligt, at det vil blive den Fremgangsmaade, vi kommer til at følge i Fremtiden, naar vi har faaet Betænkningen fra Regnskabskommissionen. Men det har altid været Fremgangsmaaden, at saadanne Poster opførtes som negative

Bestanddele af Kassebeholdningen. Jeg skal nævne som Eksempel, at den 31. Marts 1915 opførtes en Gæld til Nationalbanken paa ca. 11¼ Mill. Kr. som en saadan negativ Del af Kassebeholdningen og Aaret efter en Gæld paa over 18 Millioner.

Jeg hørte med stor Interesse og Glæde det ærede Medlem Hr. Samuelssens Udtalelser om Færøerne. Regeringen har i det hele med den største Opmærksomhed fulgt de betydningsfulde Forhandlinger i Lagtinget i sidste Sommer angaaende de af Formanden for Tingets Selvstyreparti, Lagtingsmand Johannes Patursson, i Norge fremsatte Udtalelser. De Bestræbelser, der har været udfoldet for at skaffe Klarhed saavel med Hensyn til de paagældende Udtalelsers Indhold som med Hensyn til Lagtingsmedlemmernes Stilling til disse, har fuld Tilslutning hos Regeringen. Vi anser det nemlig for meget magtpaaliggende og for en absolut Betingelse for Bevarelsen af et godt og sundt Forhold mellem Færingerne hjemlige Repræsentation, Lagtinget, paa den ene Side og Rigsdag samt Regering paa den anden Side, at der til enhver Tid hersker fuld Aabenhed mellem de to Parter angaaende det Maal, man har for Øje. Som Følge heraf og tillige efter den Foranledning, som Udtalelserne fra det ærede Medlem fra Færøerne Hr. Samuelsen giver, skal jeg paa Regeringens Vegne udtale følgende, som vil være Rettesnor for Regeringens Politik overfor Færøerne:

Regeringen vil arbejde for Bevarelsen af Samhørigheden, politisk og nationalt, mellem Færøerne og Riget. Samhørigheden kan efter Regeringens Opfattelse bedst sikres derved, at alle, saavel paa Færøerne som hernede, der har det samme Maal, arbejder i fuld Forstaaelse med hinanden, og et Arbejde fra Færingerne Side for Bevarelsen af Færøernes hidtidige Stilling i Riget kan derfor paaregne ubetinget Støtte fra Regeringens Side.

Regeringen er ikke blind for, at Færøernes Historie og Øernes Forhold i det hele taget kræver et særligt Hensyn, og vi er rede til Samarbejde ogsaa for Bevarelsen af det særlig færøske — i første Række for det færøske Sprog Bevarelse og Udvikling.

For at undgaa enhver Misforstaaelse vil jeg dog fremhæve, at det fra Regeringens Side er en Forudsætning, at dette sidste Samarbejde maa foregaa i gensidig Erkendelse af, at saavel Grundloven som Rigssproget, det danske Sprog, skal bevares som fælles for hele Riget.

Samarbejdet i begge de angivne Retninger har øjensynlig god Tilslutning paa